

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». «Ἰωάν. 14:24»

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ετησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 25 No 12

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 287

Δεκέμβριος - December 2003

+ Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας

Παντί τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ λαῷ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀδελφοί Συλλειτουργοὶ καὶ τέκνα περιπόθητα ἐν
Χριστῷ τεχθέντι.

Τὰ ἐφετεινά Χριστούγεννα μᾶς βρίσκουν πάλι ἀνήσυχους καὶ φοβισμένους. Πρὸ πάντων φοβισμένους. Γιατί, ἀπλούστατα, τὸ 12μηνο πού κύλισε ἀπὸ τὰ περασμένα Χριστούγεννα μέχρι τώρα, δὲν ἔφερε ἴχνος εἰρήνης στοὺς ἀνθρώπους, μήτε στοὺς λαούς.

Μπορεῖ πέρυσι νὰ εἶχαμε τὴν ἀγωνία τοῦ ἐπικείμενου τότε πολέμου κατὰ τοῦ Ἰράκ, ἀλλὰ ὑπῆρχε πάντα καὶ μιά ἀμυδρή ἐλπίδα, ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ ἀνεβάλλετο ὁ πόλεμος. Ὅτι μπορεῖ ἀκόμη καὶ νὰ ἐματαιούτο, ἂν δὲν εὑρισκαν τὰ θρυλούμενα ὄπλα «μαζικῆς καταστροφῆς», πού ὑποψιαζόταν στὰ χέρια τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν.

Υπῆρχε ἐπίσης ἡ ἐλπίδα, μέχρι τὴν τελευταία στιγμή, ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπικρατούσε ἡ σύνεση, πού προτιμᾷ τὸν Διάλογο ἀπὸ τὴν σύγκρουση, τὴν διαπραγματεύση ἀπὸ τὴν αἰμοτοχυσία.

Ἐφέτος –χωρὶς νὰ ὑπάρχει προγραμματισμένος καὶ ἀνοικτός συνεχῆς πόλεμος σὲ μιά χώρα– ἡ ἀγωνία ἔχει ἀπλωθεῖ παντοῦ. Ἀβεβαιότητα εἶναι τὸ παγκόσμιο αἶσθημα καὶ κλίμα. Δὲν ὑπάρχουν πιά ἀνίσχυροι καὶ ἰσχυροί, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Ὅλοι εἴμαστε τὸ ἴδιο «ἐκθετοὶ» σὲ ὅλα. Ἀπροστάτευτοι ἀπὸ ὅλα. Καὶ μόνος «ὑπερασπιστῆς» τὴν ὕστατη ὥρα, μονάχα Κύριος ὁ Θεός!

Ποιὸς μπορεῖ νὰ προβλέψει τὰ ἐπόμενα χτυπήματα τῆς τρομοκρατίας, καὶ πόσα καὶ πού τὰ θύματά της; Ποιὸς ἔχει τὸν τρόπο καὶ τὴν δύναμη νὰ τὰ ἀποτρέψει;

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν πρωτοφανῆ «θολούρα» θυμούμαστε μὲ νοσταλγία καὶ ὀδύνη τὰ Χριστούγεννα τῶν παιδικῶν χρόνων. Τῶν ἡσυχῶν καὶ κάπως πιὸ εἰρηνικῶν ἐκείνων χρόνων. Τότε πού οἱ Χριστιανοὶ μπορούσαν ἀκόμη νὰ πηγαίνουν στοὺς Ναοὺς μὲ «καθαρή συνείδηση», γιὰ νὰ ὑμνήσουν τὸν «Ἄρχοντα τῆς εἰρήνης», καὶ νὰ ψάλλουν

+ S T Y L I A N O S

by the Grace of God Archbishop of Australia

to all the Clergy and devout faithful
of our Greek Orthodox Archdiocese

Brother Concelebrants and beloved children in
Christ who is born,

Christmas this year once again finds us uneasy and fearful. Especially fearful. For, quite simply, the 12 months that passed since last Christmas did not bring any sign of peace to the people or to the nations.

Last year, we may have been distressed about the imminent war on Iraq, but at least there was a faint hope back then that it could have been **postponed**. There was even hope that it could have been **cancelled**, had they not found the notorious weapons of mass destruction that Saddam Housein was suspected of having.

There was also the hope, right up until the last moment, that good sense would have prevailed. That which prefers **dialogue** to **confrontation**, and **negotiation** more than **bloodshed**.

This year –without there being a planned or continually open war in any particular country– anguish is all around. There is a feeling of **uncertainty** all over the world. There are no longer the **weak** and the **powerful**. No longer big and small people. We are all equally 'exposed' in everything. Unprotected from everything. Our only 'protector' at the last moment is the Lord God Himself!

Who can possibly foresee the next terrorism **attacks**, and where or how many their **victims** will be? Who has the power or the method of preventing them?

Amidst this unprecedented and 'blurred' atmosphere, we remember Christmas during our childhood years with nostalgia and pain. In the years when things were somewhat more tranquil and **peaceful**. When Christians could still go to Church with a clear conscience to praise the 'Prince of peace' and sing Carols, celebrating also outside the Church building that **'God is among us'**.

Today, who would dare to claim that 'God is among us'? Instead of bearing witness to His **presence**,

Κάλαντα, πανηγυρίζοντας και έξω από τους Ναούς τό «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

Σήμερα ποιός τολμᾷ νά ἰσχυρισθεῖ πῶς «ὁ Θεός εἶναι μαζί μας»;

Τά Χριστούγεννα τώρα ἀντί νά μαρτυροῦν τήν παρουσία, καταγγέλλουν «χωρίς λόγια» μάλλον τήν «ἀπουσία» τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν κόσμο. Ἰδιαίτερα δέ ἀπό τόν κόσμο τόν χριστιανικό.

Ποιά πονηρά τεχνάσματα, ποιές μάταιες φιλοδοξίες –μέ πρώτη τήν ὑλομανία τῆς φιλοχρηματίας– δέν μιμήθηκε σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἀπό τόν κόσμο τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀποστασίας;

Πῶς θά μπορούσε νά ἐλέγξει προφητικά καί νά καθοδηγήσει κοινωνικά σέ εἰρήνη καί δικαιοσύνη τόν κόσμο σήμερα ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἡ ἴδια ἔχει καταστήσει «ἀνευλαβέστερη» τοῦ κόσμου;

Ἡ τυφλή ἐξουσιομανία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχηγῶν φαίνεται νά μή συγκινήθηκε, μήτε νά διδάχθηκε τίποτε ἀπό τήν ταπείνωση καί τήν «γύμνια» τοῦ ἐν τῇ φάτνῃ «νηπιάσαντος» Χριστοῦ.

Ἄλλά, ἡ «νομοτέλεια» τῶν πραγμάτων δέν καταργεῖται. Τήν ἔχει προβλέψει καί ἀρχιτεκτονήσει ὁ ἴδιος ὁ Θεός:

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία συναγωνίζεται, ἢ συσχηματίζεται, ἢ μιμείται τόν κόσμο, μέ τά ἴδια μέσα, καί γιά τά ἴδια μάταια «ἀγαθά», τότε δέν γίνεται ἀπλῶς ἓνα μέρος τοῦ πεπτωκότος κόσμου. Δέν γίνεται τό «κακέκτυπο», δηλαδή ἡ «γελοιογραφία» τοῦ κόσμου. Γίνεται τό σκάνδαλο, ἡ πρόκληση, ἴσως ἀκόμη καί ἡ «κατάρρα» τοῦ κόσμου. Γιατί, μέ τό «ἀμαρτωλό» τῆς παράδειγμα ἡ Ἐκκλησία ὀδηγεῖ τόν κόσμο σέ ἀκόμη πιό ὀλέθριο ξεπεσμό, ἀπό ἐκεῖνον στόν ὁποῖο θά μπορούσε νά φθάσει ἀπό ὁμῶς του!

Γιά νά ἀντιληφθοῦμε σαφέστερα πόσο τραγικά ἀποῦσα, ἢ μάλλον πόσο προκλητικά παρούσα, εἶναι σήμερα ἡ Ἐκκλησία στόν κόσμο, θά μᾶς ἔφθανε ἓνα παράδειγμα, τό πιό χειροπιαστό:

Τά Χριστούγεννα, ὅπως ὁμολογοῦμε, εἶναι «ἡ κατά σάρκα φανέρωση» τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Αὐτό θά πεί ὅτι ἡ «ἀνθρώπινη σάρκα» μέσα ἀπό τήν φάτνη ἀναδείχθηκε καί ἀνακηρύχθηκε τό ἱερώτερο «σύμβολο» τῆς ζωῆς. Τό πιό εὐθραστο «τιμαλφές» τῆς Ἱστορίας. Πάνω δηλαδή ἀπό «Σημαίεις», πέρα ἀπό «Σύνορα», στενόψυχους ἐθνικισμούς ἢ ἄλλες ἰδεολογίες. Ἰδιαίτερα ὅμως πάνω καί πέρα ἀπό οἰκονομικές σταθερότητες, ἐξασφαλίσεις καί «εὐημερίες» τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν. Τίποτε δέν μπορεί νά εἶναι σταθερό καί νά εὐημερεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ, ὅταν ὑποφέρει ἡ ἀνθρώπινη σάρκα, σ' ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς γῆς.

Ὅταν τό Εὐαγγέλιο κηρύττει ὅτι «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1,14), σημαίνει ὅτι κανείς πιά δέν μπορεί νά προσεγγίσει τόν Θεό, ἢ νά μιλήσει γιά τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, ἂν δέν

Christmas rather shows, in an unspoken way, the 'absence' of God from the world. From the Christian world in particular.

Which cunning devices and vain ambitions - primarily in materialism and greed - has the Church not imitated today from the world of decay and apostasy?

How is the Church to act prophetically and guide the world socially on the path of peace and justice, when it itself has become more 'irreverent' than the world?

The blind love of power on the part of Church leaders appears not to have been moved, or instructed, by the humility and 'nakedness' of the Christ-child in the manger.

However, the natural course of things cannot be overturned. God Himself has foreseen and designed this.

When the Church competes or imitates or conforms to the world, using the same means in order to achieve the same 'goods', it does not simply become a part of the fallen world. It does not become a poor 'copy' or a 'caricature' of the world. It in fact becomes a scandal and provocation - perhaps even a 'curse' - of the world. This is because the 'sinful' example of the Church leads the world on a more destructive course than that which it could have reached by itself!

In order to understand more clearly how tragically absent (or rather how provocatively present) the Church is in the world today, we only need to look at one tangible example:

Christmas, as we confess, is the appearance of God in the flesh. This means that 'human flesh' from within the manger was elevated and proclaimed to be the most sacred symbol of life. The most fragile and precious substance in history. It is above 'flags' and 'borders', narrow-minded nationalism or other ideologies. And it is especially above and beyond economic factors and the 'prosperity' of the few at the expense of the many. There can be no stability or prosperity in safety when the human body is suffering in any part of the world.

When the Gospel proclaims that "the Word became flesh and dwelt among us" (John 1:14), it is really saying that nobody can any longer approach God, or speak about God and the human person, without first serving the human body to the point of sanctifying it!

And yet, 'flesh' is the first victim of irreverence and our unprecedented inhuman behaviour:

Racism, wars, the plight of refugees, sickness, slavery, prostitution, drug and alcohol abuse, the ruthless exploitation of helpless children, among other examples, all target the flesh first of all.

Through the flesh, they ruin the soul (if there are still many people who believe there is a soul!).

They therefore crucify the entire person through the

διακονήσει μέχρι αγιασμοῦ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα!

Κι' ὁμως ἡ «σάρκα» εἶναι τὸ πρῶτο **θῦμα** τῆς ἀνευλάβειας καὶ πρωτοφανοῦς ἀπανθρωπίας μας:

Οἱ ρατσισμοί, οἱ πόλεμοι, οἱ ξεριζωμοί προσφύγων, οἱ ἀρρώστειες, οἱ δουλείες, τὸ ἐμπόριο «λευκῆς σαρκός», τὰ ναρκωτικά καὶ ὁ ἀλκοολισμός, ἡ ἀνάληπτη ἐκμετάλλευση τῶν ἀνυπεράσπιστων ἀνηλίκων, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπαράδεκτα, τὴν σάρκα ἔχουν ὡς πρῶτο στόχο.

Μέσα ἀπὸ τὴν σάρκα ρημάζουν καὶ τὴν ψυχή (ἂν ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ πού πιστεύουν σὲ ψυχή!).

Πάνω στὴν σάρκα ἐπομένως σταυρώνουν **ὀλόκληρο** τὸν ἄνθρωπο, ἀτιμάζοντας συγχρόνως καὶ ὀλόκληρο τὸν **κόσμο**, μαζί μὲ τὸν Δημιουργό του **Θεό**.

Ἐρωτᾶται λοιπόν: Ἡ Ἐκκλησία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως –πού κάθε χρόνο πανηγυρίζει Χριστοῦ-γεννα–τί κάνει σήμερα **οὐσιαστικό** καὶ **πρωτοποριακό** γιὰ νὰ προστατεύσει τὴν **ἀνθρώπινη σάρκα** ἀπὸ τὰ ὀργανωμένα συμφέροντα ἐνός ἄπληστου καὶ συγχρόνως **ἀπαρηγόρητου** κόσμου;

Μέ ποιές γενναίες καὶ συγκεκριμένες ἐπὶ τόπου πρωτοβουλίες ὠρθώθηκε ἡ Ἐκκλησία ἐναντίον τοῦ σύγχρονου «Ἡρώδη», δηλαδή τῆς ὅπουδῆποτε **κοσμικῆς** Ἐξουσίας, ὅταν αὐτὴ ἀπροκάλυπτα ἢ συγκεκριμένα τολμᾷ νὰ **ἀδικεῖ**, νὰ **ἐκφοβίζει** καὶ νὰ **βεβηλώνει** Θεό καὶ Ἄνθρωπο;

Πότε ἐπὶ τέλος θὰ ἀκούσωμε τοὺς ὀδυρμούς τῆς Ραχήλ –πού εἶναι ὀλόκληρη ἡ γῆ– ἢ «κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν» (Ματ. 2,18).

Δυστυχῶς, οἱ σύγχρονοι τύραννοι τοῦ κόσμου, ἂν καὶ εἶναι περισσότερο «**αἰμοσταγεῖς**» παρά ποτέ, δέν ἔχουν πιά «**ὑγρά κόκκινα χέρια**»! Καὶ φυλακίζουν σὲ «**λευκά κελιά**». Οἱ προηγμένες τεχνολογίες καὶ οἱ ταχυδακτυλουργίες τῶν «θαυματοποιῶν τοῦ Κακοῦ» σκοτώνουν τώρα παντοῦ, χωρὶς νὰ ἀφήνουν ὀρατό τὸ «σῶμα τοῦ ἐγκλήματος».

Ἄλλὰ ἡ «**ἀνθρώπινη σάρκα**» πού σέρνεται στοὺς δρόμους καὶ σφραδάζει «ἀστεγη», «ἀπροστάτευτη» καὶ «λιμώπτουσα» ἀνάμεσα σὲ **ἀλκοολισμό** καὶ **ναρκωτικά**, δέν κρύβεται, μήτε στίς «λαμπερές» Πολιτείες τοῦ λεγόμενου «ἀνεπτυγμένου» κόσμου.

Αὐτὴ ἡ «ἐκθετη» καὶ «ἀτιμασμένη» ἀνθρώπινη σάρκα, πού κινεῖται πιά μόνο ὡς **ἐρείπιο** τῆς «προδομένης» **ψυχῆς**, περιμένει τὰ Χριστοῦγεννα νὰ τελεσφορήσουν. Ἀκόμη καὶ ὅταν δέν τὸ ξέρει, δέν τὸ πιστεύει, δέν τὸ ἐλπίζει.

Ἄς εὐχηθοῦμε, τοῦλάχιστον ὅσοι ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς πιστεύουμε ἀκόμη ὅτι «**ἐγεννήθη ἡμῖν παιδίον νέον, ὁ πρό αἰῶνων Θεός**» (Κοντάκιον Χριστοῦγέννων), νὰ ἀξιωθοῦμε ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο μιά εἰλικρινέστερη **ταπείνωση**, καὶ μιά δημιουργικώτερη **παρουσία** στὸν σύγχρονο κόσμο.

flesh, thereby dishonouring the whole **world** and, at the same time, **God** the Creator.

One could then ask: What is the Church of East and West, which celebrates Christmas every year, **really** doing or **initiating** so as to protect human flesh from the organised interests of a greedy and **inconsolable** world?

With which courageous and specific actions has the Church stood up to the 'Herod' of our times? In other words to any **secular** authority which openly or covertly attempts to **mistreat**, **intimidate** or **defile** both **God** and the human **person**?

When will we finally listen to the lamentations of Rachel - who represents the earth as a whole - "weeping for her children; she refused to be consoled, because they were no more" (Mat. 2:18)?

Unfortunately, although the tyrants of modern times have more **blood on their hands** than ever before, they are no longer '**red-handed**'! And they lock people up in 'white cells'. Advanced technology and trickery of the 'workers of evil' cause death everywhere, without showing any visible traces of the crime.

Yet, the human body, is tormented on the street, homeless, without shelter, starving, thrashed about between **alcoholism** and **drugs**. It cannot be hidden even in the 'bright' cities of the so-called developed world.

This 'exposed' and 'dishonoured' human flesh, which moves around as a **ruin** of a 'betrayed' **soul**, awaits the fulfilment of Christmas. Even if it does not know it, or believe it, or hope for it.

May those of us Christians who at least still believe that '**a child has been born to us, the pre-eternal God**' (Christmas hymn), be enabled year by year to have more sincere **humility** and a more creative **presence** in the modern world.

Perhaps only in this way will we - both Clergy and lay people - restore our relationship with the Lord and God of history, who was Born, Died and Rose for all people. Amen.

Christmas 2003

With fervent prayers to the Lord in Christ who is Born

Archbishop STYLIANOS

Primate of the Greek Orthodox Church in Australia

Μόνο ἔτσι ἴσως μπορέσουμε νὰ ἐξιλεωθοῦμε – Κλήρος καὶ λαός– ἐνώπιον τοῦ Σαρκωθέντος, Θανόντος καὶ Ἀναστάντος ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων Κυρίου καὶ Θεοῦ τῆς Ἰστορίας.

Ἄ μ ἦ ν.

Χριστοῦγεννα 2003

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
ἐν Χριστῷ τεχθέντι

Ὁ Αὐστραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

THE CELEBRATION OF CHRISTMAS

by Philip Kariatlis

From the 15th November of every year, the Orthodox Churches commence the 'Christmas fast.' This fast is also known as the 'fast of St Philip' because it is immediately preceded by the feast day of this apostle. This time of preparation also corresponds to the Roman Advent. We do not know precisely at what date the celebration of Advent was introduced into the Church. However, early Christian documents testify to the fact that only towards the end of the fourth century was the Nativity of Christ celebrated on the 25th December and only by some since others celebrated Christmas on the 6th January.

The first sign of a Christmas celebration comes from Egypt. **Clement of Alexandria** (ca 200) mentions that certain Egyptians commemorated the birth of Christ on the 20th May. In the first part of the fourth century, the constitutions of the Church of Alexandria laid down that the 6th January was both the feast of the Nativity and the Epiphany of Christ. Therefore we know for certain that in the early Christian centuries Christmas and Theophany (which is celebrated today on the 6th January and marks the baptism of Jesus) were celebrated together. For this reason, liturgically speaking, the period from Christmas to Theophany is considered to be one continuous day of celebration marking the coming of Christ into the world.

From the sermons of **St Gregory of Nyssa** we know that in 380AD the faithful in Cappadocia celebrated Christmas on the 25th December. It is also known that, contrary to this practice, the Church of Jerusalem did not adhere to the date of the 25th December even up to the sixth century. We know for certain that in 385AD, when **Etheria** had visited the city of Jerusalem, the festival of Christmas had not yet been accepted into its liturgical calendar. In Antioch the celebration of Christmas was introduced by **St John Chrysostom** around 386AD. Modern scholarship also contends that Christmas was introduced to Constantinople between 398AD to 402AD by St John Chrysostom. From 354AD Christmas began to be celebrated in Rome. However the Council of Saragossa in Spain still ignored Christmas in 380, and St Augustine, in the fifth century omitted it from a list of major feasts, which he himself drew up. Christmas nevertheless soon began to be recognized in the liturgical calendar of the universal Church.

In reflecting upon the introduction of the feast day of Christmas into the liturgical calendar, the first claim would be that the reason why 25th December was chosen for the celebration of Christ's birth is not that this is the actual day in which this historical birth took place.

Rather there are **two reasons** why this day was chosen. The first is that Christmas was chosen as the feast day for this celebration because the Church wanted to adapt and 'christianise' certain pagan feasts which were celebrated around that date, such as the birth of Dionysius at Delphi, the Saturnalia (December 1st - 23rd), and above all the *Natalis Invicti* (the feast of the Invincible sun) celebrated on the 25th December itself. Many Fathers of the Church, most notably St Cyprian of Carthage, declared that this 'anniversary of the invincible' was realized in the birth of Jesus, the only invincible One and the Sun of Justice. Christ was the only Invincible Sun who by His birth illuminated the world and inaugurated the dawn of a new age. It is for this reason that the dismissal hymn refers to Christ as the "sun of righteousness" since He is the true sun shining on the world. Therefore the 25th December was chosen in order to transform a pagan festival into a Christian one.

The second reason why the 25th December was chosen for Christmas is that the day of Christ's birth was made to depend on the date of the conception of Jesus, which is celebrated on 25th March (the Annunciation of the Theotokos). The reason why the date of the Annunciation was thought to be in March was because Jesus Christ was conceived, according to the Scriptures six months after St John the Baptist. From the New Testament, we could claim that St John the Baptist was conceived in September. The reason this can be inferred is that the announcement to Zacharias, the father of St John's the Baptist, of the birth of his son took place when Zacharias, as the high priest went into the sanctuary on the day of Expiation. And this feast day was believed to have taken place in the month of September. From all the above calculations we must nevertheless state that, even though they may seem logical they are still historically unfounded as we actually do not know the actual day and month in which the Messiah was born.

Even the year of Christ's birth is uncertain. Some scholars have attempted to trace the actual date by studying ancient records of astronomy to examine if there is any evidence of a "brilliant star" which the magi saw and followed. In reference to this, three theories have been postulated. The first is that it is believed that Christ was born approximately 11BC, since there is evidence in that year of Halley's comet shooting brilliantly across the skies. The second theory posited for the year of Christ's birth is about 7BC. Scholars have argued that there was a brilliant conjunction of two planets in the

year 7BC, that of Saturn and Jupiter. The proximity of these two planets resulted in an effulgence of strong light which, some scholars believe could have been the brilliant star seen by the magi. The last, and perhaps most plausible theory is that the birth of Christ took place between 5-2BC during which an unusual astronomical phenomenon took place. In those years, on the first day of the Egyptian month of Messori, a star by the name of Sirius rose heliacally at sunrise and shone with extraordinary brilliance. Now, Messori means the birth of a prince and such a star could have undoubtedly meant the birth of some great king.

From the above, all that can be said is that the birth of Christ was introduced into the ecclesiastical calendar on the 25th December in the **third century** - a relatively late date. In the first centuries the Church concentrated on Epiphany, where it celebrated the glorious manifestation of the Lord and His birth. By the fifth century Christmas and Epiphany became two distinct feasts. In the East, the Armenians alone have never accepted the feast on December 25th, and still keep Epiphany as the Lord's birth.

However what is important in all the above is not whether the exact day and year of Christ's birth is known but, quintessentially more important is the importance of this event. All people, whether they affirm the importance of the Christian meaning of Christmas or not would still agree that it is an event that is *celebrated*. The fact that Christmas is celebrated by all, regardless of their religious background is already an indication of its festive and joyous meaning. During the Christmas season, all would agree that there is a different feel in the air and an entirely different attitude between people. Even those who may not know what is celebrated during Christmas, still would affirm that it is a joyous period of the year. During this time, most people seem to take off their defense barriers and human masks, which the cares of daily life may have enforced upon them and there is a spontaneity in their faces just like those of children. So from this detail alone, we would have to accept that something so significant must have taken place approximately 2000 years ago that is still remembered and celebrated today. Just like all countries have national days on which is celebrated some joyous event, like their independence from a ruling regime, so too the Church remembers and celebrates the most remarkable event in the history of humankind – the birth of God into the world.

The meaning of Christmas is summed up in a single verse in the Bible.

“She will bear a son, and you are to name him Jesus, for he will save his people from their sins” (Mt 1:21).

In Hebrew the name of Jesus is Yeshua, and that means “God saves” or “God is salvation”. Therefore the birth of Christ commemorates not simply the birth of a

religious genius or an inspired prophet but the Lord and Savior of life. The meaning of Christmas is summed up in Christ's coming into the world as God, taking on our human form so that we could take on the form of God. Christ came, and as the second Adam recapitulated or reconciled life and history into an intimate relationship between Creator and creature, between eternity and time. Christ took on our bodies which decay and grow old day by day and **through the body** conquered death. Therefore in essence Christmas is the message about God's victory over death and His gift of eternal life to the entire created order.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Πρός
τούς εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους
καὶ τὰ ἔντιμα Διοικητικὰ Συμβούλια
τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ ἔρανος πού κάθε χρόνο τὰ Χριστούγεννα πραγματοποιεῖ τό Ἐθνικό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν Αὐστραλίας γιά τούς ἀνά τόν κόσμο ἐνδεεῖς, ἔχει γίνει πιά παράδοση καί εἶναι γνωστός σέ ὅλους μας ὡς τό «Christmas Bowl».

Θερμῶς παρακαλῶ, ὅπως κ' ἐφέτος προσφέρετε γενναιοδωρα τόν ὀβολόν σας γιά συνανθρώπους πού δέν εἶδατε μήτε θά δῆτε ποτέ, πού δέν παύουν ὁμως νά εἶναι τέκνα τοῦ ἰδίου Πατρός καί νά ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὑπέρ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστός ἀπέθανε.

Ἀποστέιλате τό Προῖόν τοῦ ἐράνου στά Κεντρικά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, μέ τήν ἔνδειξη «Christmas Bowl» καί θά προωθηθοῦν τὰ χρήματα, ὅπως κάθε χρόνο, στό Ἐθνικό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αὐστραλίας.

Ἐν Σύννευ τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2003

Μέ θερμές εὐχαριστίες καί εὐχές
Ὁ Αὐστραλίας Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

Υ.Γ.: Νά ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίαις καί νά περιαχθῇ ὁ Δίσκος κατὰ τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων

Note: In the above Encyclical His Eminence Archbishop Stylianos commends the **Christmas Bowl Appeal** to the Greek Orthodox faithful throughout Australia, urging them to contribute generously to the special collection to be conducted at the Liturgy **on Epiphany Day**. All funds should be sent through the Central Offices of the Archdiocese (242 Cleveland St, Redfern), for the National Council of Churches in Australia.

**give to the
christmas bowl
1800 025 101
www.ncca.org.au**

SAINT JOHN CASSIAN THE ROMAN

Protopresbyter Elias Kentrotis*

Every four years on 29th February the Orthodox Church celebrates the memory of this great Father and Teacher of the Church. St John Cassian lived from 360 to 435 AD and is honoured as one of the greatest organisers of the monastic life in southern Gaul. His place of birth is the subject of discussion – some say Rome, others Scythia, others Dacia Pontia or Palestine etc. What is certain, however, is that he spent time in a monastery in Bethlehem where he became a monk. After this he spent ten years in the desert of Egypt meeting and discussing with various ascetics of Scete, the details of which are recorded in his work titled *Conferences*. Saint Nicodemos of the Holy Mountain writes, “He went to different places and met saints and most knowledgeable holy people ... and gathered the virtues of all in himself ... thus becoming greater than his passions and cleansing his intellect (*nous*), he experienced the complete victory over the passions”.

In the year 400AD we find him in Constantinople close to the great Saint and Ecumenical Teacher John Chrysostom who ordains him to the priesthood as a deacon. In 405AD after the exile of St John Chrysostom, St John Cassian travels to Rome in order to defend the latter. It is likely that while there, Pope Innocent I ordains him to the priesthood.

Ten years later in 415AD he settles in southern Gaul where he establishes two monasteries, one for men over the tomb of St Victor and one for women. He reposed peacefully in 435AD.

St John Cassian was a defender of the Orthodox faith. In his work *On the Incarnation of the Lord: Against Nestorius* he shows the relationship between the heretical teachings of Pelagius and Nestorius. Pelagius taught that Christ was simply a human who, without divine assistance and through his own means, never sinned. Nestorius taught that Christ was a mere mortal used by the Son of God and was not the Theanthropos.

Opposed to the teaching of Pelagius was Augustine who blasphemously taught that man’s salvation is a work of God alone because man is incapable of doing

anything towards it due to the complete corruption of his nature. Indeed he taught his theory/blasphemy of pre-destination in which he says that God predestines some people to be saved and others to be damned.

St John Cassian rejected both these extremes and heresies. St John teaches that the grace of God and man’s free will work together (*synergy*). Man can change his direction but progress in the spiritual life is achieved through Divine Grace.

By daring to correct the blasphemy of their greatest theologian, the Western Church has branded St John Cassian as a semi-pelagian! For the West he is not a saint despite the fact that St Benedict himself decreed that St John’s *Institutes* and *Conferences* be read in monasteries and that the rule of St Benedict is heavily influenced by these works.

The Orthodox Church, on the other hand, honours and praises St John Cassian as “the God-bearing one who ... acted piously ... teaches with exactness ... interceding to the Saviour to have mercy on our souls” (Troparion to the Saint). He is lauded by St John of the Ladder in Step Four of his work *The Ladder of Divine Ascent* concerning obedience. His writings are included in the collection of spiritual sayings called the *Evergetinos*. He is included in the first volume of the *Philokalia* with his writings “On the Eight Vices” and “On the Holy Fathers of Sketis and on Discrimination”.

Truly you are a great saint and expositor of the Orthodox faith and ethos, St John Cassian. Intercede to our Lord, God and Saviour Jesus Christ to save us. Amen.

Άπό την εκδήλωση τών Χριστουγεννιάτικων καλάνδων (Σύδνεϋ 21-12-03).

* NOTE: I am heavily indebted to the following sources for the above article. (1) *The Philokalia*. Vol.1. Translated by G.E.H. Palmer, P. Sherrard & K. Ware. (2) *Megas Synaxaristis tis Orthodoxou Ekklesias*. Vol.2: February (in Greek). (3) *Ekklesiastiki Grammatologia*. University Textbook by Professor Panayiotis Christou (in Greek), Thessalonica University. (4) Article on St John Cassian from the Greek Orthodox Archdiocese of America website.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΤΙΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ*

Ἡ στέγη εἶναι ἡ ἀγάπη, πού εἶναι ἡ τελείωση ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὅπως ἀκριβῶς καί ἡ στέγη τοῦ σπιτιοῦ (Κολ. 3,14). Κατόπιν μετὰ τή στέγη τό περιτείχισμα τῆς ταράσας. Ποιό εἶναι τό περιτείχισμα; Εἶναι γραμμένο στό Νόμο: «Ἄν κτίσετε τό σπίτι σας καί φτιάξετε τό δῶμα, φτιάξτε καί περιτείχισμα ὀλόγυρά του, γιά νά μήν πέσουν κάτω τά παιδιά σας (Δευτ. 22,8). Τό περιτείχισμα εἶναι ἡ ταπείνωση. Αὐτή εἶναι ἐκείνη πού ζώνει ὀλόγυρα καί φυλάει ὅλες τίς ἀρετές. Καί ὅπως ἀκριβῶς κάθε ἀρετή πρέπει νά γίνεται μέ ταπείνωση σύμφωνα μέ τόν τρόπο πού εἴπαμε ὅτι κάθε λιθάρι τοποθετεῖται πάνω σέ λάσπη— ἔτσι καί ἡ τελείωση τῆς ἀρετῆς ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν ταπείνωση. Καί ὅταν οἱ ἅγιοι προοδεύουν στήν ἀρετή, φτάνουν φυσικά στήν ταπείνωση. Ὅπως ἀκριβῶς πάντοτε σᾶς λέω: «Ὅσο πλησιάζει κανεῖς στό Θεό, τόσο πιο ἀμαρτωλό βλέπει τόν ἑαυτό του».

Ποιά ὅμως εἶναι τά παιδιά, πού εἶπε ὁ Νόμος «νά μήν πέσουν ἀπό τό δῶμα»; Τά παιδιά εἶναι οἱ λογισμοί πού γεννιοῦνται στήν ψυχή τούς ὁποίους πρέπει νά φυλάει κανεῖς μέ τήν ταπείνωση, γιά νά μήν πέσουν κάτω ἀπό τό δῶμα, πού εἴπαμε ὅτι εἶναι ἡ τελείωση τῶν ἀρετῶν.

Δέστε, τελείωσε τό σπίτι. Ἐχει καί τά δοκάρια του. Ἐχει καί τή στέγη του. Νά καί τό περιτείχισμα τοῦ δώματος καί μ' ἓνα λόγο εἶναι ἔτοιμο τό σπίτι. Μήπως ὅμως τοῦ λείπει τίποτα; Νά, παραλείψαμε κάτι. Καί ποιό εἶναι αὐτό; Νά εἶναι ὁ οἰκοδόμος τεχνίτης. Γιατί, ἂν δέν εἶναι καλός τεχνίτης, στραβοκτίζει λίγο τήν οἰκοδομή καί ὁποιαδήποτε δύσκολη στιγμή γκρεμίζεται τό σπίτι. Τεχνίτης εἶναι ἐκεῖνος πού κτίζει μέ ἐπίγνωση. Γιατί καμιά φορά συμβαίνει νά καταβάλλει κανεῖς τόν κόπο τῆς ἀρετῆς ἐπειδή ὅμως δέν ἐργάζεται μέ ἐπίγνωση, νά τόν χάνει ἢ νά ἔρχεται γύρω-γύρω χωρίς νά μπορεῖ νά τελειώσει τό ἔργο, βάζοντας καί βγάζοντας τό ἴδιο λιθάρι. Εἶναι ἀκόμα καί ἄλλοι πού βάζουν ἓνα λιθάρι καί βγάζουν δυό. Νά, τί ἐννοῶ. Ἐρχεται ἓνας ἀδελφός καί σοῦ λέει ἓνα λόγο πού σέ στενοχωρεῖ καί σέ πληγώνει καί σύ σιωπᾶς καί βάζεις μετάνοια. Νά, ἔβαλες κιόλας ἓνα λιθάρι. Μετὰ πᾶς καί λές σ' ἄλλον ἀδελφό: «Μ' ἔβρισε ὁ τάδε. Αὐτό καί αὐτό μοῦ εἶπε. Καί ἐγώ ὄχι μόνον δέν μίλησα, ἀλλά τοῦ ἔβαλα μετάνοια». Δές, ἔβαλες ἓνα λιθάρι καί ἔβγαλες δυό. Πάλι συμβαίνει νά βάζει κανεῖς μετάνοια, θέλοντας νά δοξαστεῖ καί ἔτσι νοθεύεται ἡ ταπείνωση μέ τήν κενοδοξία. Αὐτό σημαίνει τό νά βάζει κανεῖς ἓνα λιθάρι καί νά τό ξαναβγάξει. Ἐκεῖνος ὅμως πού μετανοεῖ μέ ἐπίγνωση, πείθει τόν ἑαυτόν του ὅτι εἶναι δικό του τό σφάλμα, καί ὅτι αὐτός εἶναι ὁ αἷτιος. Αὐτό σημαίνει τό νά μετανοεῖ κανεῖς μέ ἐπίγνωση. Ἄλλος ἐπίσης ἀσκεῖ τή σιωπή, ἀλλ ὄχι μέ ἐπίγνωση, ἐπειδή πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετή. Αὐτός δέν κάνει τίποτα. Ἐκεῖνος ὅμως πού σιωπᾶει μέ ἐπίγνωση, πιστεύει ὅτι εἶναι ἀνάξιος νά μιλήσει, ὅπως εἶπαν οἱ Πατέρες. Αὐτή ἀκριβῶς εἶναι ἡ σιωπή μέ ἐπίγνωση. Πάλι

συμβαίνει νά μήν ἔχει κανεῖς μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτόν του ἀπό ἀδιαφορία καί ἄγνοια καί νά νομίζει ἔτσι ὅτι, ἔχοντας αὐτήν τήν ἀντίληψη καταφέρνει κάτι σπουδαῖο καί ὅτι ταπεινώνεται. Δέν καταλαβαίνει ὅμως ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο δέν κερδίζει τίποτα ἀπολύτως. Γιατί αὐτό πού κάνει δέν τό κάνει μέ ἐπίγνωση. Τό νά μήν ἔχει ὅμως κανεῖς μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτόν του μέ ἐπίγνωση, σημαίνει ὅτι ἔχει τή βαθιά συναισθησιμότητα καί τή βιωματική ἐμπειρία πῶς δέν εἶναι τίποτα, καί πῶς δέν εἶναι ἄξιος νά θεωρηθεῖ οὔτε κἄν ἄνθρωπος, ὅπως ἀκριβῶς εἶπε καί ὁ ἄββάς Μωϋσῆς: «Παλιοαράπη, ἀφοῦ δέν εἶσαι ἄνθρωπος, τί θέλεις μέσ' τούς ἀνθρώπους»;

Πάλι ὅταν ὑπηρετεῖ κανεῖς κάποιον ἄρρωστο μόνο καί μόνο γιά νά πάρει μισθό καί αὐτό ἐπίσης τό ἔργο δέν γίνεται μέ ἐπίγνωση. Καί ἂν τοῦ συμβεῖ κάτι λυπηρό, ἀμέσως σταματᾶει τό καλό ἔργο του καί δέν τό ὀλοκληρώνει, γιατί δέν τό κάνει μέ ἐπίγνωση. Ἐκεῖνος ὅμως πού ὑπηρετεῖ μέ ἐπίγνωση, τό κάνει γιατί ἔχει ἤδη ἀποκτήσει συμπάθεια γι' αὐτόν πού πάσχει, γιατί ἔχει ἀποκτήσει εὐσπλαχνική διάθεση. Ὅποιος ἔχει τέτοια σκοπό, ὀτιδήποτε καί ἂν τοῦ συμβεῖ, εἴτε θλίψη ἐξωτερική, εἴτε ὁ ἴδιος ὁ ἄρρωστος δυσανασχετήσει μαζί του, αὐτός ὑπομένει ἀτάραχα, ἔχοντας συγκεντρώσει τήν προσοχή του στό σκοπό του καί πιστεύοντας ὅτι περισσότερο εὐεργετεῖ ὁ ἄρρωστος αὐτόν, παρά ἐκεῖνος τόν ἄρρωστο. Πιστέψτε με, ὅτι καί ἀπό πάθη καί ἀπό πολέμους ἀνακουφίζεται, ὅποιος μέ ἐπίγνωση ὑπηρετεῖ ἓναν ἄρρωστο. Ἐγώ, πραγματικά, γνώρισα ἀδελφό πού τόν πολεμοῦσε ἡ αἰσχρή ἐπιθυμία καί ἐπειδή ἀκριβῶς ὑπηρετοῦσε μέ ἐπίγνωση κάποιον ἄρρωστο πού ἔπασχε ἀπό δυσεντερία, ἀπαλλάχθηκε ἀπό τόν πόλεμο. Καί ὁ Εὐάγριος λέει γιά κάποιον μαγάλο Γέροντα, ὅτι ἀπάλλαξε ἓναν ἀδελφό, πού παραζόταν ἀπό νυκτερινές φαντασίες, προστάζοντάς τον νά νηστεύει καί νά ὑπηρετεῖ ἀσθενεῖς. Καί ὅταν τόν ρώτησαν γιατί τό ἔκανε αὐτό εἶπε: «Τίποτε ἀπολύτως δέν σβῆνει τά πάθη, ὅπως ἡ εὐσπλαχνία». Καί ἂν ἀσκεῖται κανεῖς ἀπό κενοδοξία ἢ πιστεύοντας ὅτι αὐτό πού κάνει εἶναι ἀρετή, αὐτός δέν ἀσκεῖται μέ ἐπίγνωση. Γι' αὐτό λοιπόν ἀρχίζει νά ἐξουθενῶναι τόν ἀδελφό του, πιστεύοντας γιά τόν ἑαυτόν του ὅτι εἶναι κάτι σπουδαῖο καί ἔτσι βρίσκειται στήν κατάσταση ἐκείνου πού ὄχι μόνον βάζει ἓνα λιθάρι καί χαλάει δυό, ἀλλά κινδυνεύει νά γκρεμίσει καί ὀλόκληρο τόν τοῖχο, κατακρίνοντας τόν πλησίον. Αὐτός ὅμως πού ἐγκρατεῖται μέ ἐπίγνωση, δέν πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετή, οὔτε θέλει νά τόν ἐπαινοῦν σάν ἀσκητή, ἀλλά πιστεύει ὅτι μέ τήν ἐγκράτεια ἀποκτᾶει τή σωφροσύνη, καί ἀπό αὐτή φτάνει στήν ταπείνωση, ὅπως λένε καί οἱ Πατέρες: «Ὁ δρόμος τῆς ταπεινώσεως εἶναι οἱ σωματικοί κόποι πού γίνονται μέ ἐπίγνωση» καί ἄλλα σχετικά. Καί μέ λίγα λόγια, μέ τέτοιο τρόπο πρέπει νά ἀσκεῖ κανεῖς τήν ἀρετή, ὥστε νά τήν ἀποκτήσει καί νά γίνει ἓνα μ' αὐτήν. Καί ἔτσι ἀποδεικνύεται, ὅπως εἴπαμε, καλός καί τεχνίτης οἰκοδόμος, ἔχοντας τήν δυνατότητα νά κτίσει μέ ἀσφάλεια τό σπίτι του.

*Ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἄββα Δωροθέου Ἐργα Ἀσκητικά»

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

**Κίνησης του Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού**

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

– Ἐλαβε μέρος, ὅπως κάθε χρόνο, εἰς τὸ WALK-A-THON πού ὀργανώνει ἡ Κεντρικὴ Φιλόπτωχος ὑπὲρ τοῦ Κέντρου Προνοίας καὶ τὸ ὅποῖον ἐφέτος φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὴν Ἑνορία-Κοινότητα Ἁγίων Πάντων Belmore.

– Τὸ βράδυ, παρεκάθησε στὸ ἐπίσημο Δείπνο τοῦ Ραδιομαραθωνίου τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Κύπρου, μαζί μὲ τὸν Διοικητὴ τῆς ἐν λόγω Τραπεζῆς κ. Κ. Λαζαρίδη καὶ τὴν σύζυγό του, τὸν Ὑπουργό Δικαιοσύνης κ. Χατζηστέργο, τὸν Γεν. Πρόξενο τῆς Ἑλλάδος κ. Δαμιανάκη μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἄλλους ἐπισήμους καὶ ὠμίλησε καταλλήλως διὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν πού προσφέρει ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα καὶ μὲ τὴν σταυροφορία τοῦ Ραδιομαραθωνίου (1-11-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown. Ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησε μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου εἰς κοινὸν Γεῦμα στὴν οἰκία τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου π. Ἄντωνίου Παπαδοκοκολάκη (2-11-03).

– Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἀπολλωνιάδος, ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμό τῶν Ἑγκαινίων τοῦ νέου Ὑποκαταστήματος τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς ἐν Σύνδνῃ, εἰς τὴν περιοχὴν KOGARAH, παρόντων πολλῶν ἐπισήμων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρο τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς κ. Λαζαρίδη καὶ τὴν σύζυγό του, καὶ τοὺς ἐν Αὐστραλίᾳ ἀξιωματούχους τῆς ἐν λόγω Τραπεζῆς κ. Μιχαηλᾶ, κ. Χατζηκυριάκου κ.ἄ. Ἀπὸ τίς γενόμενες ὁμιλίες τῶν ἐπισήμων, μποροῦσε κανεὶς νὰ συμπεράνει πόσο ἐπιτυχῶς ἀναπτύσσονται τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, λόγω ἀκριβῶς τῶν καλῶν ὑπηρεσιῶν τῆς πρὸς τὴν Ὁμογένεια καὶ γενικώτερα στὸ κοινόν.

– Τὸ βράδυ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Βοηθὸ Ἐπίσκοπο Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, παρεκάθησε μὲ πολλοὺς ἄλλους ἐγκρίτους ὁμογενεῖς τῆς Παροικίας, Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς, σὲ Δείπνο πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ ζεύγους Λαζαρίδη, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου φίλος τῶν ἐπιχειρηματίας κ. Εὐστρ. Ὄνουφριάδης (3-11-03).

– Βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἀπολλωνιάδος ἐτέλεσε Ἁγιασμόν εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσία τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιτελικῶν συνεργατῶν εἰς τὸ πρόγραμμα PROVICARE, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῶν δύο Ψυχολόγων Δίδων Ἑλένης Σκλαβενίτη καὶ Χριστίνας Τόσκα, οἱ ὅποιες θὰ διαμεσολαβοῦν πρὸς τοὺς σχετικούς Ἱατροὺς γιὰ τὰ θέματα ἀλκοολισμοῦ καὶ нарκωτικῶν.

– Παρέθηκε Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ζεύγους κ. Κ. Λαζαρίδη,

στό ὁποῖο παρεκάθησαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ ἄλλοι συνεργάτες καὶ φίλοι τοῦ τιμωμένου ἀπὸ τὴν ἐδῶ Παροικία.

– Ἐδέχθη τὴν Δίδα Μαρίτσα Μιχοπούλου, ἡ ὁποία ἔφερε προσκλητήριο διὰ τὸν ἐπικείμενο γάμο τῆς, καθὼς καὶ τὸν π. Κων. Βαρυπάτη μὲ τὴν Διδασκάλισσα Δίδα Ἑλένη Βλάχου, σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ναϊρόμπι Ἱεραποστολικὴ δραστηριότητα.

– Παρηκολούθησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Βοηθοῦ Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, τὸ ζεῦγος κ. Κ. Λαζαρίδη καὶ ἄλλων ἐπισήμων, τὴν Συναυλία τῆς Χορωδίας MILLENNIUM τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἰς τὸ τέλος τῆς Συναυλίας ὠμίλησε καταλλήλως καὶ συνεχάρη τοὺς συντελεστάς, μὲ πρῶτον βεβαίως τὸν Δ/ντὴ τῆς Ὁρχήστρας κ. Γιώργον Ἑλληνα (4-11-03).

– Ἐδέχθη τοὺς ἐκ τῶν ἀποφοιτούντων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς Γ. Λαμπρόπουλον καὶ Στ. Ἰβανὸ καὶ συνεζήτησε μαζί τῶν τίς προοπτικὲς καὶ ἐπιθυμίες τῶν γιὰ τὴν περαιτέρω σταδιοδρομία τῶν εἰς τὴν Παροικία.

– Ἐδέχθη τοὺς Δημάρχους «Μ. Ἀλεξάνδρου» ἀπὸ τὴν Ἑδεσσα καὶ «Ἐμμ. Παπαῶ» ἀπὸ τὰς Σέρρας κ.κ. Γ. Στογιαννίδη καὶ Εὐάγ. Δεδούση ἀντιστοίχως, συνοδευόμενος ἀπὸ Ἐπιτελικούς συνεργάτας τῶν καὶ κομίζοντας συστατικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναμνηστικὰ δῶρα ἀπὸ τοὺς Ποιμνάρχας τῶν ἐν λόγω περιοχῶν (5-11-03).

– Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενο Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. π. Στέφανο, συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν Μοναχόν τῆς αὐτῆς Ἱ. Μονῆς π. Εὐσέβιον, προκειμένου νὰ καθορισθοῦν τεχνικὰ λεπτομέρειαι τῆς χειροτονίας τοῦ τελευταίου εἰς Διάκονον. Τοὺς ἐν λόγω ἐκράτησεν διὰ Γεῦμα εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

– Ἐδέχθη τὸ ζεῦγος τοῦ Δημοδιδασκάλου κ. Γεωργίου Φίγγου μετὰ τῆς συζύγου του Σοφίας καὶ τῶν δύο τέκνων τους, ἀπεσπασμένους ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐν Σύνδνῃ Γεν. Προξενείου καὶ διδάσκοντας εἰς τὸ Ἡμερήσιο Κολλέγιο τῆς Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown (6-11-03).

– Ἐδέχθη τὸν κ. Ἄνδρέα Ἰωάννου (Ἱεροψάλτην), μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστροφήν του καὶ συνεζήτησε μαζί του δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τοῦ ταλάντου του.

– Ἐδέχθη τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀπεσπασμένη Φιλόλογο εἰς τὰ ἐνταῦθα Πανεπιστήμια κα Δῆμητρα Πετρέλη, συνοδευόμενη ἀπὸ συνεργάτη τῆς, οἱ ὁποῖοι εὐγενῶς ἐνδιαφέρονται νὰ συνεργασθοῦν μὲ τοὺς ἀρμοδίους παράγοντες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, γιὰ τὰ προγράμματα αὐτῆς εἰς τὸ Internet.

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ταξιαρχῶν Crows Nest, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ ἐκκλησιασματος εἰς ἑόρτιον Δείπνον (7-11-03).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Νεκταρίου Μεμβούρνης, παρεκάθησεν δὲ καὶ εἰς τὸ ἐν συνεχείᾳ κοινὸ ἑόρτιο Δείπνο (8-11-03).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Καὶ ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ τίς στήλες τοῦ Περιοδικοῦ μας ὅλους ἐκείνους πού εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἐκφράσουν τὰ εὐγενῆ τῶν αἰσθημάτων κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων μου. Ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντοῦσα εἰς ἕνα ἕκαστον χωριστά, ἀλλ' ἀτυχῶς τὸ πλῆθος τῶν καθημερινῶν καθηκόντων μου δέν μοῦ τὸ ἐπιτρέπει.

Ὡς ἐκ τούτου, ὑποχρεοῦμαι νὰ καταφύγω εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἔκφρασιν τῆς ἐν προκειμένῳ εὐγνωμοσύνης μου, καὶ παρακαλῶ ὅλους νὰ βεβαιωθοῦν διὰ τὴν εἰλικρίνεια τῶν εὐχαριστιῶν καὶ τῶν εὐχῶν μου.

Εἶθε ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων νὰ ἀνταποδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον κατὰ τὴν καρδίαν του καὶ νὰ παρέχει πρὸς ὅλους τὰς παντοίας δωρεάς Του.

+Α.Σ.

–Ελειτούργησε και έκήρυξε εις Ίερόν Ναόν Άγ. Νεκταρίου Rockhampton, έν συνεχεία δέ συνέφαγε μέ τούς άπό διαφόρων σημείων τής Κουηνσλάνδης προσελθόντας προσκυνητάς (23-11-03).

–Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινό εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Άγ. Αικατερίνης Μελβούρνης, περί τό

Στιγμιότυπα άπό τήν επίσκεψιν τής Όμοσπονδιακής Υπουργού διά ζητήματα ήλικιωμένων κας Julie Bishop, εις τά έν Σύδνεϋ Ίδρύματα «Βασιλείας». Άνω: Ό Σεβασμιώτατος Άρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός, ύποδεχόμενος, ώς Πρόεδρος τών Ίδρυμάτων-Γηροκομείων τήν κ. Υπουργό, εις τήν είσοδον του Ίδρύματος. Κάτω: Ό Σεβασμιώτατος συνομιλών μετά τής κ. Υπουργού (28-11-03).

Ό Σεβασμιώτατος συνομιλών μέ ένα έκ τών τροφίμων τής Βασιλείας.

τέλος δέ τής Άκολουθίας έχειροθέτησεν εις Οικονόμον τόν π. Άντ. Κρινά. Κατά τό έπακολουθήσαν κοινό έόρτιο Δείπνο, εις τήν παρακειμένη αίθουσα Τελετών, έδωσε τήν ευκαιρία εις τόν έκ νέου έπισκεπτόμενον τήν Αύστραλία Βουλευτή Ίατρό κ. Έλευθ. Παπανικολάου, (υιόν Ίερέως έκ Καλαμάτας) νά όμιλήσει συντόμως πρός τούς συνδαιτημόνας διά τήν σπουδαιότητα πού έχει ή υπό τήν σκέπη τής Έκκλησίας ένότητα τών Άποδήμων πρός αντιμετώπιση πολλαπλών κινδύνων αλλά και δι ανάπτυξιν τών απαραίτητων έργων κοινής ώφελείας, εις τά όποία κατά τήν όμολογίαν του, ό Έλληνισμός τής Αύστραλίας έχει άποδειχθεί άνυπέβλητος (24-11-03).

–Παρεκάθησε εις τό έτήσιο έπίσημο Δείπνο τών όνομαστηρίων του πλαισιούμενος άπό τόν Θεοφιλέστατο Δέρβης, τόν Πρόεδρο Ένοριών-Κοινοτήτων τής Βικτωρίας κ. Κόντη, άλλα έπιτελικά στελέχη τής Ί. Αρχιεπισκοπής και άλλους έπίσημους. Έπ ευκαιρία έβράβευσε διά τάς πρός τήν Έκκλησίαν και τήν Όμογένειαν ύπηρεσίας των διά του Άργυρου Σταυρού του Άγίου Άνδρέου, τόν κ. Στ. Κουκουβιτάκη, τόν κ. Άνδ. Παπαπέτρου, τόν κ. Νικ. Σαββάκη και τόν κ. Νικ. Άξαρλή. Κύριος όμιλητής τής βραδιάς ήτο ό π. Άντ. Κρινάς, τελετάρχης δέ ό κ. Κύπρος Νερούππος, χορευτικά δέ συγκροτήματα του Κολλεγίου μας «Ό Άγιος Ίωάννης» τής Ποντιακής Έστίας και τής Παλλακωνικής Άδελφότητος παρουσίασαν γνωστούς έθνικούς χορούς (25-11-03).

–Έπί τή μνήμη του προστάτου του Άγίου Στυλιανού του Παφλαγώνος και Νίκωνος του Μετανοείτε, συνειλιτούργησε μετά του Άρχιμ. Ίακώβου Τσιγκούνη και του π. Χρ. Δημολιάνη εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Ευσταθίου και ώμίλησε καταλλήλως. Έν συνεχεία έδέχθη τάς ευχάς του έκκλησιάσματος εις τήν παρακειμένη αίθουσα τελετών όπου έδόθη ή ειθισμένη δεξίσις και μετά ταύτα έόρτιο γεύμα διά τόν Κλήρον και τούς παρευρεθέντας συνεργάτας (26-11-03).

–Υπεδέχθη μετά του Θεοφιλ. Άπολλωνιάδος και του Διοικητικού Συμβουλίου τών έν Σύδνεϋ Ίδρυμάτων «Βασιλείας» τήν νέαν Υπουργόν διά ζητήματα ήλικιωμένων κα Julie Bishop, ή όποία ήλθεν ειδικώς διά νά άπονείμει αύτοπροσώπως τά Διπλώματα άναγνωρίσεως λαμπρών ύπηρεσιών άπό μέρος επαγγελματικού προσωπικού και νά έπιθεωρήσει τίς επί μέρους μονάδες τών έν λόγω Ίδρυμάτων. Τήν κα Υπουργό προσεφώνησε καταλλήλως ό Σεβασμιώτατος, ώς Πρόεδρος τής Βασιλειάδος, καθώς και ό προεδρεύων τής Διοικητικής Έπιτροπής, Καθηγητής κ. Κ. Μαλάνος. Η δέ κα Υπουργός, εις τήν αντίφωνήσιν της έξέφρασε θερμότατα συχαρητήρια διά τό ύποδειγματικώς έπιτελούμενο έργο, και ύπεσχέθη άμέριστη τήν συμπαράσταση τής Πολιτείας και έφ' έξης.

–Παρεκάθησε εις τό έν Σύδνεϋ έπίσημο έτήσιο Δείπνο διά τά όνομαστηρία του (εις τό γνωστό Κέντρο Palais του κ. Όνουφριάδη) πλαισιούμενος άπό τόν Θεοφιλέστατο Άπολλωνιάδος και πολλούς έπίσημους, ήμετέρους και ξένους, μεταξύ τών όποιών και ό Καθηγητής κ. Άριστειδης Κριλής, Καθηγητής Μιχαήλ Άντωνιάδης, κ.ά.

–Έπ ευκαιρία άπένειμε έκ μέρους τής Έκκλησίας τόν Άργυρόν Σταυρόν τής Ί. Αρχιεπισκοπής εις άναγνώρισιν πολυτίμων ύπηρεσιών πρός τήν Έκκλησίαν και τήν Όμογένειαν, πρός τήν κ. Christa Satouris και τόν κ. Άγγελο Νοταρά. Κύριος όμιλητής ήτο ό Καθηγούμενος τής Ίεράς Μονής Παντανάσσης, Άρχιμ. Στέφανος, τελετάρχης δέ ώς συνήθως, ό Πρωτοπρεσβύτερος π. Στυλ. Σκούτας (28-11-03).

–Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινό εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναό Άγίου Άποστόλου Άνδρέου Gladesville, έν συνεχεία δέ παρεκάθησε μέ τόν Κλήρο και τό έκκλησίασμα εις κοινό έόρτιο Δείπνο (29-11-03).

–Ελειτούργησε και έκήρυξε εις τόν αυτόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν, άργότερα δέ έτέλεσε τό Χρίσμα εις τόν Ί. ΚαθεδρικόΝ Ναόν τής Μνηστής του Όμογενοϋς Υπουργού Μεταφορών κ. Michael Costa, Δίδος Deborah Robinson (30-11-03).

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν «Ἄξιον Ἐστίν» Northcote ἐν Μελβούρνη.

–Παρέστη καὶ ὠμίλησε εἰς ἀπογευματινὸ ἑῷον, τὸ ὁποῖον ὠργάνωσεν ἡ Ἐνορία Ἁγίου Ἰωάννου Carlton Vic. (2-11-03).

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εἰς δείπνον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ κ. Εὐστρ. Ὀνουφριάδης πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς κ. Κίκη Λαζαρίδη καὶ τῆς συζύγου του (3-11-03).

–Ἐδέχθη τὸν π. Γεώργιο Βασιλειάδη, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Marrickville.

–Παρέστη εἰς τὸν ἁγιασμόν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Γραφείου τοῦ Pronicare τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

–Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς κ. Κίκη Λαζαρίδη καὶ τῆς συζύγου του.

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον παρηκολούθησε τὴν Συναυλία τῆς Millenium Choir τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸ Town Hall τοῦ Σύννεϋ (4-11-03).

–Παρέστη εἰς τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρ. Νεολαίας (5-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ North Sydney.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Burwood (8-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν (9-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Yarra Bay.

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβ. Πνευματικοῦ Δικαστηρίου NNO.

–Ἐδέχθη τὸν ἐξ Ἁγ. Ὁρους Μοναχὸ π. Ἰωσήφ (10-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (11-11-03).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τοὺς Αἰδεσ. π. Ἄγγελον Δραπανιώτη μετὰ τοῦ υἱοῦ του π. Σωτηρίου Δραπανιώτη, τὸν π. Σταύρο Καρβέλα καὶ τὸν π. Ἰωάννη Καπέτα (14-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Liverpool (16-11-03).

–Ἐδέχθη τὸν π. Γεώργιο Βασιλειάδη καὶ π. Ἀγαθάγγελο Μαστέα (17-11-03).

–Ἐπεσκέφθη τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Σπυριδωνος, πρὸς ἐπιθεώ-

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ ἑορταστικὸ πρόγραμμα τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Νεκταρίου Burwood στὸ Σύννεϋ τὴν ἡμέραν τῆς Πανηγύρεως (9-11-03)

ρησιν τῶν ἐκτελουμένων εἰς τὸν Νάρθηκα ἔργων. Ἐν συνεχείᾳ δέ, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τόν ἀσθενούντα κ. Σωκράτην Σωκράτους (18-11-03).

–Ἐδέχθη τὸν Ἀρχιμ. π. Γεώργιον Λόντον, τὸν π. Κων/νο Βαρυπάτη καὶ τοὺς Πρωτοπρ. π. Γεώργιο Βασιλειάδη καὶ π. Ἀγαθάγγελο Μαστέα (20-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ Ἑορτασμοῦ τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Yarra Bay (21-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Σοφίας καὶ Τριῶν Θυγατέρων Darlinghurst (23-11-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Αἰκατερίνης Mascot (24-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ πλῆθος προσκυνητῶν παρεκάθησεν εἰς κοινὸ γεῦμα.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Στυλιανοῦ Sutherland (25-11-03).

–Ἐλειτούργησε εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικόν Ναὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὠμίλησε διὰ τὸν ἑορτάζοντα Ποιμέναρχην μας καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐδέχθη ἐκ προσώπου Αὐτοῦ, τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν πιστῶν.

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον παρέστη εἰς ἐκδήλωσιν εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Βασιλειάδος, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ὑπουργὸς διὰ τοὺς ἡλικιωμένους κα Julie Bishop παρέδωσε τὰ Πιστοποιητικὰ διὰ τὴν ἀρίστην λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

–Ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τόν οἰκουροῦντα κληρικόν τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας π. Gabriel Popescu.

–Παρεκάθησεν εἰς τὸ, ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμέναρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ, διοργανωθέν ὑπὸ τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων, Ἐπίσημον Δείπνον (28-11-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀποστ. Ἀνδρέου Forest Gill Μελβούρνης (29-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσης παρεκάθησαν ἡ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς κα Maclallum, εὐσεβῆς Ρωμαιοκαθολικὴ μετὰ Ἑλλήνων Δημοτικῶν Συμβούλων τῆς, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Κων. Κόντης μετὰ τῆς συζύγου του, τὸ Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον καὶ πολλοὶ συνεργάτες καὶ ὑποστηρικτῆς τῆς Ἐνορίας. Ὁ Θεοφιλέστατος καλωσώρισε τὴν κα Δήμαρχο καὶ τὴν εὐχαρίστησε διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς πρὸς τὴν Ἐνορία, αὕτη δέ ἀπῆντησε μὲ θερμούς λόγους (30-11-03).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh. Ἐπακολούθησε γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησεν ὁ Θεοφιλέστατος μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἐνορίας καὶ Κοινότητος ταύτης (1-11-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh. Ἐν συνεχείᾳ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Πανος. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκοῦνη, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμόν τῆς νέας πτέρυγος Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Κολλεγίου καὶ ὠμίλησε καταλλήλως. Εἰς τὸν ἁγιασμόν παρέστησαν οἱ κ.κ. Peter Costello, Θησαυροφύλακας τῆς Κοινοπολιτειακῆς Κυβερνήσεως, Simon Crean, Ἀρχηγὸς τῆς Κοινοπολιτειακῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Ἐλευθέριος Κουβαριτάκης κ.ἄ.

–Έπακολούθησε γεύμα εις τήν Αΐθουσα τελετών τῆς Κοινοτήτος διά τούς ἐπίσημους καί ἰκανόν ἀριθμόν μελῶν καί ἐνοριτῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας Κοινοτήτος.

–Παρέστη εις ἀπογευματινόν τέϊον πού ὀργάνωσε ἡ οἰκογένεια κ. Παναγιώτου καί Νίκης Σαββάκη εις τήν οἰκίαν αὐτῶν διά τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων νεοφανέντων μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης. Ἡ ἐκδήλωσις ἐπέφερε τό ποσόν τῶν \$4,000 (2-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Σουμελά Keilor.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῆ ἐπετείῳ τῆς ἐναποθέσεως τῶν ἱερῶν Λειψάνων εις τόν Ἱερόν Ναόν τῶν νεοφανέντων μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε δεῖπνον εις τό νεόκτιστον Ἑνοριακόν Κέντρον δι ὅλον τό ἐκκλησίασμα (3-11-03).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκούνη μετέβη εις τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς Geelong καί παρηκολούθησε τήν Θεϊάν Λειτουργίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο διά τούς μαθητάς καί μαθητριάς ὄλων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων μας. Ὁμίλησε πρὸς τά παιδιά καί τούς κατηχητάς καί παρέμεινε μαζί τους μέχρι τό ἀπόγευμα (4-11-03).

–Παρηκολούθησε τήν πρώτην πρόβα τῶν Χριστουγεννιάτικων Καλάντων (5-11-03).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκούνη μετέβη εις τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά Keilor καί εἶδε τήν πρόοδον τῆς ἀγιογραφίσεως τῆς κόγχης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καθὼς καί τήν ἀνέγερσιν τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρου. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εις τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης South Yarra καί εἶδε τήν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι γίνονται διά τήν ἀνακαίνισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Ναοῦ.

–Ἐδέχθη τούς κ. κ. Νικόλαον Κουκουβιτάκη, Ἐμμανουήλ Καστρινάκη, Ἀντώνιον Τσουρδαλάκη καί Ἐμμανουήλ Καρδιακάκη, Προέδρους τῶν Κρητικῶν Σωματείων καί Ἀδελφοτήτων καί τούς παρεκάλεσεν νά συλλέξουν χρήματα διά τήν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀναξιοπαθοῦντος πατριώτου τῶν ἐκ Χανίων Κρήτης (6-11-03).

–Τό πρωῖ ἐδέχθη τόν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Κυριακόν Σταυρο-νικητιανόν, Καθηγούμενον τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Βουνοῦ Σύνδνεῦ καί ἐν συνεχείᾳ εἶχε συνεδρίασιν μετὰ τῶν κ.κ. Κων. Κόντη, Προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων καί Παναγιώτη Σελαϊδινάκου, ἀρμοδίου καθηγητοῦ τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου διά τά Ἑλληνικά Ἀπογευματινὰ καί Σαββατιάτικα Σχολεῖα τῶν Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων μας.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εις τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone. Μετὰ τό πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ εις τό ἰσόγειον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε Δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλεστάτου (7-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone. Ἐν συνεχείᾳ εις τήν αἴθουσα κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ παρεκάθησεν εις γεῦμα μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισήμων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ Mrs Janine Monte, Member for Mordialloc Seargent Brad Honel, κ.ἄ.

–Μετὰ τοῦ κ. Κων. Κόντη ὑπεδέχθη εις τό ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν προερχόμενον ἐκ Σύνδνεῦ.

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkes, κατά τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος (8-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkes. Μετὰ τό πέρασ τῆς Θείας

Λειτουργίας προέστη λιτανείας τῶν ἱερῶν Λειψάνων καί τοῦ εἰκονίσματος τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

–Εὐλόγησε καί παρεκάθησεν εις τό ἐπίσημο γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εις τό Ἑνοριακόν Κέντρον τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Ναοῦ (9-11-03).

–Παρέστη εις συνεδρίασιν τῆς Κεντρ. Νεολαίας (10-11-03).

–Ἐδέχθη τούς αἰδ. π. Νικόλαον Μποζίκην καί ἀρχιδιάκονον Σωφρόνιον Κονιδάρην ἐκ Σύνδνεῦ.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῆς μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος εις τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς St. Albans (11-11-03).

–Ἐδέχθη τήν κ. Larissa Larsen, Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρωσσοφώνου Ἑνορίας τῆς Ἁγίας Σκέπης South Yarra καί συνεζήτησε μετ' αὐτῆς θέματα ἀφορῶντα τήν ἐν λόγῳ Ἑνορίαν (12-11-03).

–Παρέστη εις συνεδρίασιν τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου (13-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans καί ἐτέλεσε τό ἐξάμηνο μνημόσυνο τῆς ἀειμνήστου πρεσβυτέρας Μαρίας Φράγκου. Ἐν συνεχείᾳ εις τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, παρεκάθησεν εις γεῦμα πού παρετέθη εις μνήμην τῆς (16-11-03).

–Τό ἑσπέρας εις τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne παρηκολούθησε τήν ὁμιλίαν τοῦ κ. Πολύδωρου Νύδρα, ἀποφοίτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία ἐδόθη εις τά πλαίσια τῶν μηνιαίων ὁμιλιῶν διά τήν Νεολαίαν μέ θέμα: «Scripture and Tradition: An Orthodox Perspective» (18-11-03).

–Παρέστη εις συνεδρίασιν τοῦ Board τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

–Ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τούς Δημάρχους Φλωρίνης καί Ἄνω Κλινῶν κ.κ. Στέφανον Παπαναστασίου καί Δημήτριον Ἡλιάδην ἀντιστοιχῶς συνοδευόμενος ἀπό μέλη τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου Φλωρινῶν Μελβούρνης «Ὁ Ἀριστοτέλης».

–Ἐδέχθη τούς κ.κ. Ράλλην Ἀιβλιώτην, Κυπριανόν Νερούππον, Παναγιώτην Παναγή καί Βασίλειον Κουγιουμπζήν, νέους τῆς νέας γενιάς πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ψαλτικὴν καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τήν δημιουργίαν βυζαντινῆς χορωδίας καί τήν προώθησιν καί διδασκαλίαν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς σέ παιδιά τῶν Σχολείων μας (19-11-03).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εις τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Εἰσοδιῶν τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετὰ τό πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ παρεκάθησεν εις δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου εις τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (20-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Εἰσοδιῶν τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετὰ τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εις γεῦμα μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εις τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (21-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Εἰσοδιῶν τῆς Θεοτόκου North Balwyn (23-11-03).

–Παρέστη εις συνεδρίασιν τοῦ Board τοῦ Γηροκομείου ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ καί ἐν συνεχείᾳ ὑπεδέχθη εις τό ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Στυλιανόν προερχόμενον ἐκ Σύνδνεῦ.

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern, κατά τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος. Ἐν συνεχείᾳ συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εις δεῖπνον εις τήν αἴθουσα παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ εις τό ὁποῖον παρεκάθησε καί ὁ ἐνταῦθα εὐρισκόμενος βουλευτής τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Ἐλευθέριος Παπανικολάου (24-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern.

–Είς τό Ultima Reception Keilor, μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐνοριῶν καί Κοινοτήτων μας, τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῆς Νεολαίας καί πολλῶν ὁμογενῶν, παρεκάθησεν εἰς ἐπίσημον Δείπνον, τό ὁποῖον ὠργανώθη πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων του (25-11-03).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Στυλιανός ὡς ἱερεὺς, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων του, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne.

–Μετά τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρέστη εἰς δεξίωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἐν συνεχείᾳ μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσαν αἱ κυρίαι τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Προέπεμψεν εἰς τό ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν ἐπιστρέφοντα εἰς Σύδνεϋ (26-11-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐνοριῶν καί Κοινοτήτων διὰ τὰ Ἀπογευματινὰ καί Σαββατιάτικα Σχολεῖα, τῶν διευθυντῶν αὐτῶν καί τῶν ἱερέων (27-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern (30-11-03).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου

Δορυλαίου κ. Νικάνδρου

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυριδῶνος Unley, τὸν Γάμον τοῦ κ. Ἰωάννου Κοβαλίσι μετὰ τῆς διδος Zita Sekula.

–Παρέστη καί ἐχαιρέτησε, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν ἑναρξιν τῶν Δημητηρίων 2003, διοργανουμένων ὑπὸ τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Νοτίου Αὐστραλίας, εἰς τό Thebarton Oval (2-11-03).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Πρόεδρον κ. Πέτρον Παναγόπουλον καί τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας Κοινότητος Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (3-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τοῖς Ὄνομαστηρίοις του, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος (4-11-03).

–Προήδρευσε κοινῆς συνεδριάσεως τῶν Ἱερέων, τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἑορτασμάτων τῶν Θεοφανείων 2004 (5-11-03).

–Ἐτέλεσε τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Δεσποίνης Πασπαλιάρη, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (6-11-03).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν κ. Νικόλαον Ἀξαρηλὴν ἐκ Μελβούρνης (7-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καί Γαβριὴλ, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφῆτου Ἡλιοῦ Norwood.

–Ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, τὴν Βάπτισιν τῆς νεοφωτίστου Εὐγενίας, ἐγγονῆς τοῦ Προέδρου τῆς ὁμωνύμου Ἐνορίας.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινόν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (8-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν ἑορτάζουσαν ὡς ἄνω Ἱεράν Μονὴν, μετὰ δέ τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησε τὴν παρατεθεισάν ἑόρτιον τράπεζαν (9-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (10-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς ἑορτασμούς τῶν Θεοφανείων 2004 (12-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐδέχθη τὸν Αἰδεσ. π. Νικόλαον Μποζίκην ἐκ Σύδνεϋ.

–Ἐδέχθη τὸν κ. Ἰορδάνην Ἡλιάδην (13-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect.

–Ἐπεσκέφθη τὸν Ἱερόν Ναόν St Michael, τῆς Οὐκρανικῆς Ἐνορίας-Κοινότητος ἐν Ἀδελαΐδι (16-11-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς ἑορτασμούς τῶν Θεοφανείων 2004 (20-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (21-10-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga.

–Εὐλόγησε τέιον, παρατεθέν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Μαδαγασκάρῃ Ἱεραποστολῆς, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (23-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, καί εὐλόγησε τὴν μετὰ ταῦτα παρατεθεισάν ἑορταστικὴν τράπεζαν.

–Ἐδέχθη τὸν Αἰδεσ. π. Κωνσταντῖνον Ἀποστολλέην ἐκ Μελβούρνης.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας, ἀρμοδίας διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἑορτασμῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ προστάτου τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας Ἁγίου Στεφάνου (25-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, μετὰ δέ τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἐδέχθη, ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰς εὐχὰς τῶν πιστῶν ἐπὶ τοῖς Ὄνομαστηρίοις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανοῦ (26-11-03).

–Παρηκολούθησε τὴν συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (27-11-03).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. π. Χρήστου Κελίδου, παρηκολούθησε, εἰς τὸν Ἀγγλικανικόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Alberton, τὴν παρουσίαν Χριστουγεννιάτικων τραγουδιῶν καί καλάντων ἀπὸ διαφόρους χώρας, διοργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Queen Elizabeth Hospital, τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ὁποίας διετέθησαν διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ καρκίνου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ἐρευνητικοῦ Ἰδρύματος (28-11-03).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (29-11-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναόν, καί εὐλόγησε τὴν μετὰ ταῦτα παρατεθεισάν ἑόρτιον τράπεζαν (30-11-03).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Σελιδοποίηση: Οἰκονόμος. π. Ἄγγελος Ἀλιφιεράκης

www.voiceoforthodoxy.com/

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511